

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/86/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204540
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119204540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobkyne: T. P., nar. X.X.XXXX, bytom F. O. X, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému: HOME CREDIT, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, Trenčín, o primerané finančné zadostučinenie 628,34 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11Csp/57/2019-41 zo dňa 07.06.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 100 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s prisúdenou sumou. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 628,34 eur. Žalobkyňa podala na súd 10.05.2018 žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 628,34 eur, keďže na základe úveru, ktorý jej poskytol žalovaný, mu zaplatila 2.288,04 eur oproti poskytnutému úveru vo výške 1.659,69 eur. Z dôvodu, že predmetná úverová zmluva neobsahovala zákonné údaje bol poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový. O tejto veci súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie zo dňa 10.07.2018, keď žalobe o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vyhovel a žalovaný prisúdenú sumu žalobkyni aj zaplatil. Žalobkyňa pri uzatváraní úverovej zmluvy vo dňa 04.06.2017 mala status spotrebiteľa. Súd uviedol, že žalobkyňa ako spotrebiteľka bola úspešná v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentovali jej povinné náležitosti, a to úrok. Žalovaný teda porušil povinnosť upravenú v osobitnom predpise slúžiacom na ochranu spotrebiteľa, a to v zákone 258/2001 Z.z. Je irelevantné, že v predchádzajúcom spore bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, teda bez dokazovania. Súd vychádzal z toho, že pri priznaní primeraného finančného zadostučinenia postačuje, ak spotrebiteľ úspešne uplatní v predchádzajúcom spore porušenie jeho práv alebo povinností v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitných predpisov. Žiadnu inú podmienku, a to ani tú, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma zákon nevyžaduje. Súd prvej inštancie v tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Prešove a aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019. Uviedol, že k námietke žalovaného ohľadom retroaktivity právnej normy je potrebné vychádzať z už spomínaného rozsudku Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017, ktorý sa touto problematikou zaoberal. Súdny spor sa začal po 30.06.2017, a preto je potrebné aplikovať zákon 250/2007 Z.z. a nie zákon 634/1992 Zb. Základ nároku na primerané finančné zadostučinenie je teda daný. Čo sa týka jeho výšky, zákon nestanovuje žiadne kritéria, len požiadavku primeranosti.

Súd zohľadnil skutočnosť, že žalovaný sumu, o ktorú sa bezdôvodne obohatil, žalobkyni vrátil. Súd nepovažuje za súladné so zásadou dobrých mravov priznávať primerané finančné zadostučinenia podľa výšky bezdôvodného obohatenia. Súd zohľadnil aj skutočnosť, že porušená povinnosť neuvedenie úrokovej sadzby nie je vážnym porušením povinnosti, pretože žalobkyňa si mohla výšku úrokovej sadzby vypočítať zo splátok. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalobkyňa uplatnila obdobný nárok v ďalších 13 sporoch a napokon dospel k záveru, že dostačujúcou satisfakciou pre žalobkyňu bude priznanie nároku vo výške 100 eur. Preto priznal žalobkyni 100 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Výška prisúdenej istiny závisela od úvahy súdu, a preto súd vychádzal zo záveru, že žalobkyňa bola v spore úspešná a priznal jej nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pri výpočte výšky trov sa bude vychádzať len z výšky prisúdenej istiny.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, a to len proti výroku o jeho povinnosti zaplatiť žalobkyni 100 eur a proti súvisiacemu výroku o trovách konania. Poukázal na to, že ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa vyžaduje splnenie viacerých podmienok, a to prvé, spotrebiteľ sa má domáhať ochrany svojho práva na súde. V danom prípade bolo predmetom konania vydanie bezdôvodného obohatenia, čo nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností. Spotrebiteľove práva a povinnosti úverovou zmluvou neboli nijakým spôsobom poškodené. Za druhé, spotrebiteľ má úspešne uplatniť porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žalobca vo svojej žalobe neuviedol, akým spôsobom mal žalovaný práva alebo povinnosti žalobcovu ako spotrebiteľa poškodiť. To, že uzatvorená úverová zmluva nemala náležitosti podľa zákona 129/2010 Z.z. nemožno považovať za porušenie práva a povinností, ktoré by mali za následok poškodenie spotrebiteľa, nakoľko pre spotrebiteľa z toho vyplynula len výhoda, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový. Za tretie, zo samotného pojmu primeraného finančného zadostučinenia vyplýva nevyhnutnosť jeho primeranosti vo vzťahu k porušenej povinnosti. V danom prípade žiadna škoda spotrebiteľovi nevznikla, práve naopak získa výhodu bezúročného a bezpoplatkového úveru. Ak by na základe takejto skutočnosti malo byť spotrebiteľovi priznané ešte primerané finančné zadostučinenia, tak potom žalovaný zastáva názor, že právna norma § 3 ods. 5 zákona 250/2007 Z.z. nie je správne aplikovaná. Žalovanému nie je zrejmé, k akému poškodeniu práv spotrebiteľa vôbec dochádza v prípadoch, kedy súdy vyhlasujú úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože to predstavuje výlučne výhodu spotrebiteľa a nie škodu. Jediným poškodeným zostáva samotný veriteľ. Žalobcovia žiadne ani len potenciálne riziko ujmy v danom prípade nehrozilo, z celého zmluvného vzťahu so žalovaným sa snaží len vyťažiť výhody a finančné ujmy. Ani súdy by nemali spotrebiteľov zbavovať zodpovednosti za svoje záväzky a následne im priznať primerané finančné zadostučinenia. Postavenie slabšej strany neznamená, že tejto bude poskytnutá bezbrehá ochrana proti dodávateľovi. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, prípadne rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Už rozhodnutie súdu prvej inštancie dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky. Primerané finančné zadostučinenie je nárok súvisiaci s poškodením práva spotrebiteľa, a to bez ohľadu na to, či takýmto porušením práva spotrebiteľa došlo k ujme na strane spotrebiteľa tak, ako to vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, ktoré citoval aj súd prvej inštancie. Táto podmienka je v danom prípade nepochybne splnená. Podľa uznesenia NS SR vo veci 6 Cdo 389/2015 zo dňa 14.09.2016 pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. V danom prípade súd prvej inštancie určil výšku primeraného finančného zadostučinenia v súlade so zákonom, jeho úvahám nie je možné v zásade nič vyčítať a nespôsobili žiadnu nespravodlivosť ani nesprávnosť vo vzťahu k žalovanému. Nie je možné zohľadňovať množstvo žalôb, ktoré žalobca z jednotlivých úverových zmlúv uzavretých so žalovaným podáva bez toho, aby bolo zistené, či tieto zmluvy boli alebo neboli v súlade so zákonom a či pri ich uzatvorení boli alebo neboli porušené právne predpisy ustanovené na prospech spotrebiteľa. Pokiaľ k takémuto porušeniu došlo, žalobca má nárok na primerané finančné

zadosťučinenia aj z viacerých zmlúv. Zodpovednosti za primerané finančné zadosťučinenie sa nemožno zbaviť ani poukazom na to, že pokiaľ súd zistí porušenie práv spotrebiteľa a určí, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, vlastne k žiadnej ujme na strane spotrebiteľa nedochádza. Ako už bolo uvedené vyššie, ujma na strane spotrebiteľa sa nevyžaduje, vyžaduje sa len porušenie predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, žalovaný v celom rozsahu neúspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania by teda v celom rozsahu mala žalobkyňa, žalobkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.